

Lá Rêu Bông & Ngọt i Đàn Bà Cô Đón

Tác Giả: Nguyán Tháo
Thứ Ba, 27 Tháng 4 Năm 2010 04:35

Mà là ngọt i đàn bà phúc hậu đã trao cho nó một quá tim, quá tim nhân ái, biết yêu thương vì đã đác yêu thương.

Tác giả tên thật Nguyán Tháo; Sinh quán: Cán Thá. Nghá nghiệp cũ ở i Việt Nam: Giáo viên công chức (Tham sự hành chính), Luật Sĩ; Di cư sang Má năm 2007, hiện là một cử dân cao niên ở i Westminster, quán Cam, không còn làm việc. Bài viết của bà là một truyện kể ngắn nhưng mà sâu sắc, xúc động.

Trong thành phố Westminster, quán Cam, nước Má, có một nhà thờ của ngọt i Hoa. Một nhóm tín đồ Tin Lành ngọt i Việt thuê bán thời gian để làm nơi tập họp thờ phụng Chúa Trời. Đó là Hội Thánh Westminster.

Một ngày ná, sân trước Hội Thánh có một lán nát nhá (ôi, không phải đáng đát đâu, xin đừng lo sợ!). Rái tá ránh nát đó nhá lên một chú con. Chú i tá tá lán thành một chiếc lá lám chám gai nhán.

Vì lá mọc từ đát nhá rong rêu và có màu xanh rất mát mắt, đẹp tựa bông hoa, nên ngọt i ta gọi nó là lá Rêu Bông.

Và Rêu Bông tự phá mình là một sinh vật đẹp, ngày ngày hãnh diện tự mình đá i ánh nắng ban mai. Nhưng rồi ít lâu sau, có ngọt i nói nhá :

"Không phải là lá đâu nghe!

"Quá Satáng đó!

"Đáng chám vào nó:

Lá Rêu Bông & Ngồi Đàn Bà Cô Đơn

Tác Giả: Nguyễn Thọ

Thứ Ba, 27 Tháng 4 Năm 2010 04:35

"Chị m vào là máu đổ, lòng đau!"

Chị là một người nói đùa, vậy mà lũ chim non thôi nghe chị đứng nhìn Rêu Bông, mà đàn bà cũng nhìn đi nhìn khác!

Cơm thấy bạn xa lánh, Rêu Bông buồn lắm, âm thầm khép mình vào cuộc sống đơn cô!

Bỗng một hôm, một người đàn bà đứng tuột kéo chiếc băng ghế đơn như Rêu Bông, mmm một người cười nói:

"Xin chào! Tên tôi là Rêu Bông, ta biết rồi. Còn tên ta là Donna. Thấy ra Donna không phải là tên, chị là cách gọi các bà quý phái. Bên kia Thái Bình Dương, ta cũng là một Donna đấy. Nghe trôi giạt đến cái nước Mồ hào híp, đất nước này, ta không là gì cả! Không cả không nhà, đi đi nhò xe ngựa khác, nên đến đây sống như vậy! Chị này có người, cho ta sống vui nhé."

Vậy rồi, ngày ngày Donna đến, lôi sách báo ra đọc, không để ý đến Rêu Bông. Đôi khi lấy nước ra, uống xong, bà cũng cười lên vài tiếng. Thấy rồi, Rêu Bông cũng cảm thấy thoải mái. Nó cảm thấy vui khi Donna đến, buồn khi Donna đi.

Một ngày nọ, bạn đến Donna đã cười nói: "Hôm nay là Ngày Tình Yêu (Valentine) đây, biết tôi nên gì cho người bạn tâm tình này?! A, cho tôi một trái tim. Rồi một quả tim hãy tí xíu đặt góc một quả quýt cáo-đỏ dán lên chiếc lá xanh. Xong, Donna làm râm...đọc "Thần Chú!"

"Thần chú" linh, hay như Rêu Bông, cảm động vì các ngón tay hãy ngừng nhún đau, luồn lỏi trong gai nhọn, gỗ lá khô, gỗ chewing gum mà lũ trẻ nghe chị ném vào, mà quýt tim giãy lộn lộn cảm động. Đập rần rã theo tiếng cười vui của Donna, đập chầm, chùng xuống khi thấy nước mắt lăn tròn trên má Bà.

Donna khóc, khóc nỗi đau một mình, một anh, một chàng, nhà của phải xa ra tro, ruộng đất b

Lá Rêu Bông & Ngồi Đàn Bà Cô Đơn

Tác Giả: Nguyễn Thọ
Thứ Ba, 27 Tháng 4 Năm 2010 04:35

nông dân chiêm h!

Donna nói: "Rêu Bông này, ta nói mi nghe nhé: không biết sao ít lâu nay ta thêm mệt ánh mắt
nặng nề, tha thớt, mệt mỏi âu yếm thân thiện, mệt mỏi vai đỡ tựa vào mà khóc! Ta chỉ
dám nói với mi thôi! Ngồi khác mà biết, hãy sống!"

Rêu Bông xót xa, thẹn ng "b" n" ! Nhưng "mình" mà kêu mệt thì ng "Donna" là họ ng kinh
chỉ y mệt cho coi!

Càng ngày, Rêu Bông càng th y mình mệt n th ng, g n bó v i ng i "b" n" vong niên. Nhưng
m t ngày kia, r i nh ng ngày k t p, Rêu Bông b ng ray r t đ i ch !

R i ngày thì nóng nh thiêu đ t.

Đêm tuy r t l nh nh ng không có mù s ng.

Ti u t y, héo khô, Rêu Bông g c ngã.

Và trong c n h p h i, th n trí lao xao, l n l n quá kh và hi n t i, Rêu Bông v n bi t mình còn
trên n c M có t do tín ng ng, v i ti ng chuông, ti ng mõ, ti ng "Nam Mô", hòa l n gi ng
hát thánh ca cao vút:

"L y Chúa, Chúa trên tr i

"Xin Chúa th ng xót loài ng i!"

Lá Rêu Bông & Ngọt i Đàn Bà Cô Đ n

Tác Giả: Nguy n Th o

Thứ Ba, 27 Tháng 4 Năm 2010 04:35

Và r i m t bóng tr ng l t đ n.

Ôi! Không ph i là ng i n lang ki u di m -trong m t ki p ng i xa xôi nào đó- đã quy n r ũ nó vào tr y l c, ma túy, đ r i m già đã ph i ng i khóc bên cái xác c ng đ , ch t vì căn b nh quái ác sida. Mà là ng i đàn bà phúc h u đã trao cho nó m t qu tim, qu tim nhân ái, bi t yêu th ng vì đã đ c yêu th ng.

Nó m ng r , xi t ch t ng i đàn bà vào lòng và se s g i:

"Donna, ôi Donna yêu d u!"

Cát b i đã tr v v i cát b i.

Và trên tr i cao, vài ánh sao đêm m nh t đ i m thêm m t nét thê l ng cho v ng trăng đ n mu n.

Trong nh ng ngày Rêu Bông kh c kho i ch mong, thì Donna vì chân đau, không đi đâu h t. V l i lúc này, bà th ng b n ti p các cán s xã h i. H đ n, nhã nh n, l ch s , ân c n thăm h i v b nh, thu c men, v l i s ng c a Donna. H l n l t mang đ n bi u nhi u v t đ ng (do các nhà h o tâm t ng) c n thi t cho cu c s ng c a ng i già: đ i n tho i (phòng khi g i c p c u), n i n u c m, n i n u súp (đ có c m canh m m đ nu t), m n đ i n, s i đ i n, áo m (cho nh ng ngày giá rét), m n m ng, qu t máy (cho nh ng lúc nóng b c s p đ n),v.v...

Đ đ n đáp ph n nào lòng u ái c a xã h i, Donna tìm đ n đ a ch các c già s ng l loi, thăm h i, an i, trò chuy n cho h khuây kh a n i bu n xa x , xa con. H c m đ ng đón nh n các b ch quà nho nh : khoai tây, cà r t, đ a leo, bánh, trái cây, th t h p, s a,v.v... Đó là các th Donna đã đi lãnh, đi m t l n cho bi t r i thôi, vì Donna bi t th c ph m đó đ giúp nh ng ng i m đau, th t nghi p,v.v... Ng i đã đ ăn không nên tham đ vào đ c u tr .

Nh ng l i an i, khuyên l n, khôi hài, ch c c i, có v không hi u qu b ng chó nh , mèo con:

mỹ ông bà già còi rỗng, vầy chúng, nằng nịu, vuốt ve.

Donna đã "chúc" nhúng con vớt này các cớ sỡ nuôi dồng các thú đi lóc hoóc bở bở rừi. Mua (\$10/con) bồng tỉn do chồng ng trình IHSS Restaurant Meal Allowance cớ p \$62 mớ i tháng cho Donna ăn nhà hàng.

Trời càng ngày càng nóng. Donna cũng lo Rêu Bông không chịu nổi. Nhúng nghĩ lờ nó là xồng rỗng mà, chớ vài giờ t sồng đêm nó sỡ tời tời thôi. Hồn nũa, bà rớt bở n. Ngoi trớ thớ Bớ y và Chớ Nhớ t, mớ i sáng Donna còn phớ i đớ n Trung tâm Ngồi Giã.

Thớ i khóa biớ u sinh hoóc t cớ a Trung tâm Regent West rớt dầy. Khoồng tớ 8 giờ sáng: sớ a, café, đi m tâm, cân nồng, đo áp huyết, chích insuline, thuóc men, thớ dớ c, vớ t lý trớ liớ u, massage, hớ c cách giờ gìn sớ c khớ e, luyớ n trí nhớ , làm thớ công,v.v... Buớ i ăn trớ a (mà thớ t tớ p, cá kho, xôi rớt ngon- bớ p nhà hàng mà!), xong là chớ i các môn cớ tớ ng, domino, bingo,v.v...

Trung tâm Regent West là mớ t xã hớ i thu nhớ , không thiớ u hớ -nớ -ái-ớ ! đớ các social workers, các y sĩ, y tá, nhân viên đớ u lớ ch sớ , đớ mớ n. Hớ nấng nớ , ân cớ n sẵn sóc mớ i thành viên. Hớ , cũng nhớ các bác tài xớ , khá nhớ n nớ i vớ i nhớ ng ngớ i già mà vì bớ nh tớ t, có phớ n nào khó tíh.

Rớ i mớ t hôm, vì đã không chú trớ ng đớ n tin báo sớ có mớ a to bão lờ n, tớ nhớ các vớ cao niên ra vớ , vớ i đôi chân yớ u, Donna đã té lên té xuồng trong các con đớ ng nớ c cuớ n cuớ n chớ y. Vớ đớ n phòng trớ , trớ i đã tời đen, lờ i mớ t gas, đớ n, Donna lờ nh run, vớ i trút bớ áo quớ n, giờ y vớ , nớ m vớ t lên giờ ng, trùm mớ n lờ i. Trớ n trớ c mãi, Donna nghĩ mình cớ n thuóc ngớ . Nhúng bây giờ ngớ i dớ y mò đớ c 2 viên, thì sáng mai không chớ n bớ kớ p cớ m đớ hai con đem theo ăn. À mà thớ ng Huy đâu còn đi làm, nhà máy nớ i nó làm ngớ ng sớ n xuớ t. Còn David thì hớ c phí tăng quá cao, đã nghớ ớ nhà rớ i mà! Mình phớ i cho David gia nhớ p Project Motivate, tớ chớ c này bớ t vớ lờ i, miớ n phí, giúp thiớ u niên hớ c tớ p tớ t, phát triớ n kớ năng văn hóa và giao tớ đớ mai sau vào đớ i.

ớ a, mà bớ a nay sao đớ u óc mình lờ n xớ n qua nhớ vớ y cà! Huy và David đã đi Pennsylvania tuớ n trớ c rớ i mà! Huy nó nói phớ i đem David theo đớ quớ n lý em nó. Thớ ng nhớ đã 14 tuớ i, cái tuớ i hay bớ t chớ c, đớ bớ lờ i cuớ n gia nhớ p băng đớ ng, bán buôn ma túy, trớ m cớ p, giờ t ngớ i.

Lá Rêu Bông & Ng... i Đàn Bà Cô Đ... n

T... Gi...: Nguyễn Thọ

Th... Ba, 27 Th...ng 4 N...m 2010 04:35

Nó nói s... dành d... m... n cho David đi h... c... i. Ph... i có tú tài đ... thi vào Đ... i H... c. David s... ch... n ngành mà nó có năng khi... u, đ... sau này không kh... vì ph... i làm m... t ngh... mà nó không thích...

Ôi! Sao tay chân mình tê c... ng!

Đau ng... c quá! Khó th... quá!

Ch... ng... mình ch... t bây giờ! Ch... t m... t mình nh... ông ng... i tr... phòng 114? B... c mùi r... i... i xóm m... i hay? Con cái vô tình th... t!

Ôi! N... c đâu nhi... u quá v... y?

Ng... p ti... m Nail r... i!

Ch... y! Cá! Cá đói nhi... u quá, nó r... a c... t chân mình r... i!...

Huy, An, Nga, David, các con đâu?

Đi h... t r... i!

Rêu Bông! Rêu Bông! C... u ta! Rêu Bông! C... u ta!...

B... nh b... ng, b... ng b... ng...

Lá Rêu Bông & Ng i Đàn Bà Cô Đ n

Tác Giả: Nguy n Th o

Thứ Ba, 27 Tháng 4 Năm 2010 04:35
